

Торкаючись твого чола...

Еміль Верхарн

Торкаючись твого чола старечими руками
І граючись твоїм волоссям запашним,
У час, як сон схиливсь над вечером сумним,
Цілую я тебе засмаглими устами.

О, не вернуть навів погаслих днів!
Мій погляд перебрав усе твоє минуле,
І знову відчуваю я, що серце чуло
Мене кохало щиро, без порожніх слів.

І я схиляюсь ніжно на коліна,
Немов тоді, як нареченим став,
І, доторкаючись грудей твоїх, я взнав,
Що, мов думки мої, твоя душа невинна.

Переклад: Микола Терещенко